

Ólmos, súlyos fáradtságot érzett minden tagjában és vacsora nélkül bújt az ágyba. Elalvás előtt még felvillant gondolataiban a másnapi francia óra, de mindez olyan jelentéktelenül távolinak tűnt a meleg puha ágy simogató valósága mellett.

Másnap meg akarta említeni Misinek, hogy ott járt feléjük, de azután meggondolta. Nem is mondta meg soha. Azért még most is, valahányszor Misire gondol, mindig megjelenik előtte az alkonyatba vesző munkáslakások képe, saját félelme és társstalansága, és valami megmagyarázhatatlan, titokzatos szégyen...

GEORGES ROUAULT

EMBERPÁR (aquarelle)